

رونالدو یک میلیاردی شد

رکوردشکنی های رونالدو به خارج از مستطیل سبز هم رسید. این ستاره ی پرتغالی تنها بعد از یک هفته ۹۰۰ میلیونی شدنش در فضای مجازی، حالا رکورد زده و به یک میلیارد دنبال کننده در همه ی پلتفرم های فضای مجازی اش رسیده است. کریستیانو رونالدو که این روزها در تیم النصر عربستان بازی می کند، با انتشار پستی در صفحه ی اینستاگرام خود خبر داد، تعداد دنبال کننده هایش در شبکه های اجتماعی به یک میلیارد کاربر رسیده است. رونالدو در این باره نوشته است: «ما تاریخ ساز شده ایم. یک میلیارد دنبال کننده. این چیزی بیش از یک عدد است. این گواهی بر اشتیاقی، انگیزه و عشق مشتیز ما به بازی فوتبال و فراتر از آن است.» اعجوبه ۳۹ ساله ی دنیای فوتبال با ۸۴۰ میلیون دنبال کننده در اینستاگرام، ۱۷۰ میلیون دنبال کننده در فیس بوک، ۱۱۳ میلیون دنبال کننده در ایکس، ۶۰ میلیون نفر در یوتیوب، ۹ میلیون نفر در کوای و ۷ میلیون دنبال کننده در ویبو، اکنون یک میلیارد نفر دنبال کننده در فضای مجازی دارد.

حمایت تیلور سوئیفت از کامالاهریس

پس از مناظره ریاست جمهوری سه شنبه شب، تیلور سوئیفت خواننده ی پرطرفدار آمریکایی از کامالاهریس حمایت کرد. سوئیفت عکسی از خود را در صفحه ی اینستاگرامش منتشر کرد که گریه ی پشمالوی چشم آبی اش بنجامین باتن در بغلش بود. این پست پیام ظریفی در جواب به جی دی پوس، معاون ترامپ در کارزار انتخاباتی او بود که طرفداران حقوق زنان در حزب دموکرات را زبانی بی فرزند و گریه دوست خوانده بود و با موجی از اعتراضات روبه رو شد. او در این پست که عنوانش «بانویی بدون بچه با گربه» است، نوشته: «من در انتخابات ریاست جمهوری به کامالاهریس رأی می دهم زیرا او برای حقوق و اهدافی مبارزه می کند که من هم به آن ها اعتقاد دارم.» او سپس با اشاره به تلاش هریس برای دفاع از حق سقط جنین و حقوق اقلیت های جنسی استفاده از تصاویر خود در حمایت از ترامپ توسط هوش مصنوعی و استفاده از آن در سایت ترامپ را نیز محکوم کرده است.

شکایت فرانسیس کاپولا از وراثتی

فرانسیس فورد کاپولا از «وراثتی» به دلیل انتشار مطالبی درباره رفتار غیر حرفه ای او سر صحنه فیلم «مگالوپولیس» شکایت کرد. وراثتی در ۲۶ ژوئیه از قول یکی از بازیگران سیاهی لشکر فیلم نوشته بود که رفتار کاپولا در صحنه ی فیلمبرداری در برابر بازیگران زن غیر حرفه ای بودند. به دنبال آن لورن پاکون بازیگر سیاهی لشکر فیلم، که در مقاله بعدی وراثتی در دوم اوت درباره رفتار کاپولا در قبال بازیگران زن صحبت کرد، از فیلمساز و دیگر عوامل فیلم به دلیل تجاوز مدنی و سهل انگاری در جلوگیری از آزار جنسی، شکایت کرد. کاپولا به دنبال شکایتی که سه شنبه در دادگاه عالی لس آنجلس ارائه شده، خواهان ۱۵ میلیون دلار خسارت از گزارشگران نشریه یعنی برنت لانگ و تاتیانا سیگل شده است. در شکایت هشت صفحه ای کاپولا به گفته های پاکون یا گزارش وراثتی اشاره ای نشده، بلکه شکایت به دلیل آسیب رساندن به کاپولا به دلیل اظهارات نادرست و افترا آمیز در مطلب وراثتی، ویدئوی موجود در گزارش و «بدخواهی» نشریه نسبت به او است.

یادنامه

شاعر صحنه

بدرقه پیکر پری صابری نمایشنامه نویس و کارگردان برخلاف انتظار با حضور اندک هنرمندان برگزار شد

و آینه» (۱۳۴۳) درخشید به توصیه پهلبد که شرایط آن زمان سینمای ایران را مناسب حضور او در این عرصه نمی دید، سینما را رها کرد یا به گفته خودش سینما او را رها کرد. راه اندازی گروه تئاتر بازارگاد با همراهی زنده یاد حمید سمندریان، گروهی که به مدت ۱۰ سال به کار خود ادامه داد و مهم ترین کارهای نمایشی آن زمان را روی صحنه برد، از دیگر فعالیت های آن روزهای پری صابری بود. از جمله کارهای تئاتری صابری در این زمان ترجمه و بازی در نمایش «شش شخصیت در جستجوی نویسنده»، نوشته لوییجی پیراندللو، با بازی فروغ فرخزاد در نقش اصلی بود. راه اندازی تالار مولوی را در مکانی که پیش از آن انبار بود یکی دیگر از نقاط عطف زندگی پری صابری می توان دانست. تالاری که با نمایش «ملاقات بانوی سالخورده» براساس نمایشنامه ای از فردریش دورنمات به کارگردانی حمید سمندریان افتتاح شد. با وقوع انقلاب، پری صابری با درخواست همسرش برای خروج از ایران مواجه شد. هر چند همان زمان این درخواست را نپذیرفت و کمی بعدتر به فرانسه رفت و شش سال آن جا ماند. او در سال هایی که در ایران نبود نمایشنامه «من از کجا، عشق از کجا» را درباره زندگی فروغ فرخزاد نوشت که اجراهای متعددی هم داشت.

این نمایشنامه اولین بار در سال ۱۹۸۱ در آمریکا روی صحنه رفت و پری صابری نسخه انگلیسی آن را در جشنواره هنری «بازی های المپیک» اجرا کرد که با استقبال زیادی روبه رو شد. صابری در مصاحبه با تاریخ شفاهی بنیاد مطالعات درباره فروغ گفته بود: «او می توانست از پیشگامان جنبش زنان ایران قرار بگیرد. او وقتی می گفت من آزادم، تظاهر به آزادی نمی کرد و واقعاً آزادی را در زندگی اش تجربه می کرد.»

شد، درس خواند و همه اتفاقات مهم زندگی اش در این شهر رقم خورد. او که با پایان تحصیلات مقدماتی در ایران، به فرانسه رفت همان جا با بسیاری از آدم ها آشنا شد و از هر کدام شان چیزی آموخت. پری صابری در فرانسه با دکتر هوشنگ شیرینلو ازدواج کرد و هر چند به واسطه دعوت آمریکا از همسرش - که آن زمان مهم ترین پزشک جهاز هاضمه در ایران به شمار می رفت - می توانست در آن جا اقامت کند اما مردادماه ۱۳۴۲ به ایران بازگشت. او آن طور که در گفت و گو با ماهنامه «پاراگراف» گفته است، ایران را مادر خود می دانست و معتقد بود آدم می خواهد مادرش را با هر مشکلی که دارد ببیند. پری صابری با بازگشت به ایران، همچون دیگر تحصیل کردگان از فرنگ برگشته، سراغ مهرداد پهلبد، وزیر وقت فرهنگ و هنر رفت و گفت که قصد دارد در عرصه سینما فعالیت کند. او که در دو فیلم «شب قوزی» (۱۳۴۳) و «خشت

نرگس کیانی

خبرنگار گروه فرهنگ

ایرج راد:
پری صابری آثار کسانانی که فخر این مملکت و جزو بزرگان ادب هستند و دنیا، ایران را به نام آن ها می شناسد اجرا کرد

پری صابری، از کارگردانان قدیمی و شناخته شده تئاتر ایران، مترجم، نمایشنامه نویس، بنیانگذار تالار مولوی و دارنده نشان لژیون دونور فرانسه و نشان ابن سینای سازمان جهانی یونسکو، در ۹۲ سالگی درگذشت. او که واپسین سال های زندگی اش با بیماری در آمیخته بود، صبح روز جمعه، ۲۳ شهریورماه با حضور تعداد اندکی از هنرمندان و مدیران کنونی و پیشین هنرهای نمایشی از مقابل تالار وحدت به خانه ابدی بدرقه شد. آخرین حضور او در مقابل تالاری که از جمله نمایش های «من به باغ عرفان»، «رستم و سهراب»، «شمس پرند»، «کورش» و... را روی صحنه اش برده بود، سوت و کور بود و بی سروصد.

پری صابری در حضور فرزندانش؛ مریم و تیمور شیرینلو و هنرمندان کم تعدادی چون داوود فتحعلی بیگی، حسین پاکدل، هادی مرزبان، فرزانه کابلی، مریم معترف، شهره سلطانی و... به درخواست خودش، نه روانه قطعه هنرمندان که راهی قطعه ۸۳ بهشت زهراي تهران شد تا در جوار همسرش، هوشنگ شیرینلو به خاک سپرده شود.

هنرمندانی که در این مراسم با حضور تعداد اندک حضار و اجرای نیما کریمی به سخنرانی پرداختند؛ ایرج راد، بازیگر و رئیس هیئت مدیره خانه تئاتر، همچنین محمد حاتمی و فروغ قجابگلی، بازیگران تئاتر، سینما و تلویزیون بودند.

▼ **از کرمان تا تهران، از تهران تا فرانسه**
پری صابری، آن طور که مادرش به او گفته است، ۱۸ بهمن ماه ۱۳۱۱ در کرمان به دنیا آمد اما در تهران بزرگ

عکس: ایرنا

دل بستگی پری صابری به فرهنگ ایران

- ▶ شمس پرند، درباره دیدار شمس تبریزی و مولانا، تالار وحدت، تابستان ۱۳۷۹ و پاییز ۱۳۸۶
- ▶ سوگ سیاوش، تئاتر شهر، ۱۳۸۳ / هفت خان رستم، تالار وحدت، ۱۳۸۸ / رستم و اسفندیار، تئاتر شهر، ۱۳۸۹ / همگی با الهام از شاهنامه فردوسی
- ▶ لیلی و مجنون، با بهره گیری از اشعار نظامی، تالار وحدت، ۱۳۸۵
- ▶ باغ دلگشا، برگرفته از زندگی، احوالات و شعر و شاعری سعدی، تالار وحدت، ۱۳۹۳

پری صابری همواره می گفت غیر از ادبیات ایران نمی خواهد کار دیگری کند و عقیده داشت اگر چه می تواند شکسپیر و چخوف هم کار کند ولی دلش فقط برای کارهای مربوط به فرهنگ ایران می تپد. از جمله کارهای او در این زمینه می توان به آثار زیر اشاره کرد:
▶ هفت شهر عشق، با الهام از عطار نیشابوری، ایوان عطار کاخ سعدآباد، تابستان ۱۳۷۴
▶ رند خلوت نشین، درباره زندگانی و اشعار حافظ، تالار وحدت، ۱۳۸۰

▼ **بازگشت به ایران و دسترس پذیر کردن متون کلاسیک**

پری صابری در فاصله سال های ۱۳۵۸ تا ۱۳۶۸ بیشتر درگیر ترجمه بود و بازگشتش به صحنه تئاتر در دوران ریاست علی منتظری در مرکز هنرهای نمایشی و با «من به باغ عرفان»، براساس زندگی و زمانه سهراب سپهری اتفاق افتاد. اثری که بخش مهمی از صحبت های محمد حاتمی، بازیگر تئاتر، سینما و تلویزیون و کارگردان تئاتر در مراسم بدرقه پیکر صابری به خانه ابدی در مورد آن بود. حاتمی با طرح این سوال که «پری صابری کیست؟ که بود؟ و که هست؟ فارغ التحصیل سینما و